

เอกสารนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่

๒๕๖๑ ๒ ๑๗/๑

รหัสโครงการ 2558A15662001

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ประจำปีงบประมาณ 2558

โครงการ การพัฒนาการผลิตไก่เบตง ในเชิงพาณิชย์ของเกษตรกร ในอำเภอ
คลองหอยโ่ง จังหวัดสงขลา

ครัวญู	บัวศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
มงคล	เทพรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ธัญจิรา	เทพรัตน์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สนับสนุนโดย สำนักบริหารโครงการส่งเสริมการวิจัย
ในอุดมศึกษาและพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณสำนักบริหารโครงการวิจัยใน
อุดมศึกษาและพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่สนับสนุน
ทุนวิจัย และสถานีปฏิบัติการสัตวบาล คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ที่เอื้อเพื่อสถานที่ทดลอง

ครวญ บัวศรี และคณะ

ตุลาคม 2559

เลข Bib#	11A0988
วันที่	30 พ.ย. 2560
เลขเรียกหนังสือ	636.5
๑๑๗๑	

บทคัดย่อ

การพัฒนาการผลิตไก่เบตง ในเชิงพาณิชย์ของเกษตรกร ในอำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ได้ออกแบบการศึกษา ออกเป็น 2 การศึกษา ประกอบด้วย การศึกษาที่ 1 การทดสอบการเลี้ยงไก่เบตงในหมู่บ้าน และ การศึกษาที่ 2 การศึกษาความต้องการตลาดของไก่เบตง เป็นดังนี้

การศึกษาที่ 1 การทดสอบการเลี้ยงไก่เบตงในหมู่บ้าน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ของการเลี้ยงไก่เบตงในหมู่บ้านเพื่อเป็นอาชีพ โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบการเลี้ยงไก่เบตงของเกษตรในหมู่บ้าน (พื้นที่ อ.คลองหอยโข่ง จ.สงขลา) กับ การเลี้ยงไก่เบตงในสภาพการจัดการอย่างดี (ฟาร์มคณะเทศโนลีก้าเรกเอนทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา) โดยมีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ 7 ราย แต่ละรายเลี้ยงไก่เบตงอายุ 1 สัปดาห์ จำนวน 30 ตัว ไก่จะได้รับอาหารสำเร็จรูปทางการค้าระดับโปรดีน 21 เปอร์เซ็นต์ โดยให้กินแบบเต้มที่ มีอาหารและน้ำให้กินตลอดเวลา สำหรับการเลี้ยงไก่เบตงในสภาพการจัดการอย่างดี เลี้ยงในโรงเรือนระบบเปิด คอกทดลองขนาด 3×3 เมตร จำนวน 5 คอก โดยแต่ละคอกมีจำนวนไก่ คอกละ 20 ตัว ได้รับอาหารเข็นเดียวกับของเกษตรกร พนว่า น้ำหนักสุดท้าย อัตราการเจริญเติบโต ปริมาณอาหารที่กินและ ประสิทธิภาพการใช้อาหาร การผลิตของไก่เบตงที่เลี้ยงในสภาพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ย ต่ำกว่าการเลี้ยงในสภาพการเลี้ยงที่มีการจัดการอย่างดี ในทุกช่วงอายุของการเลี้ยง (7 – 60, 60 -120 และ 7 -120 วัน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ไก่ที่เลี้ยงในสภาพเกษตรกรยังมีสมรรถภาพการผลิตไม่เต็มศักยภาพ การส่งเสริมเกษตรกรเลี้ยงไก่ควรให้ความรู้การจัดการ การให้อาหารในระยะต่าง ๆ เพื่อลดการสูญเสียในส่วนตั้งกล่าว จะช่วยให้ผลตอบในการเลี้ยงสูงขึ้น และมีความยั่งยืน

การศึกษาที่ 2 การศึกษาความต้องการตลาดของไก่เบตง การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการตลาดของไก่เบตงในจังหวัดสงขลา โดยศึกษาในตลาดข้าวมันไก่ เลือกพื้นที่ศึกษาในเขต อำเภอเมือง และ อำเภอหาดใหญ่โดยใช้แบบสอบถาม ผู้ที่เกี่ยวข้อง 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้บริโภคข้าวมันไก่ และ 2) ผู้จำหน่ายข้าวมันไก่ จำนวน 200 และ 20 ชุด ตามลำดับ ผลการศึกษา

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ของผู้บริโภค มีสัดส่วนเพศชาย และ เพศหญิง (57.75 และ 42.25 ตามลำดับ) ใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (74.81 %) และการศึกษา อายุในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า (41.85 %) และมีรายได้เฉลี่ย 10182.54 บาท/เดือน การตัดสินใจเลือกซื้อข้าวมันไก่ผู้บริโภคให้ความสำคัญ กับรสชาติ/ความอร่อยของข้าวมันไก่ (92.96%) หากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ความสะอาด (59.15%) ความน่ารับประทาน(57.04%) และ ความมีชื่อเสียง (40.85%) ตามลำดับ และไม่รู้จักไก่เบตง (46.74%) ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง และยอมรับได้ หากข้าวมันไก่ใช้ไก่เบตงในการประกอบอาหารในช่วง 10 -20 %

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ผู้ขายข้าวมันไก่ มีสัดส่วน เพศหญิง และเพศชายเท่ากัน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (91.67 %) การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ (66.67%) ประกอบอาชีพขายข้าวมันไก่เฉลี่ย 22.50 ± 16.31 ปี ใช้แรงงานในร้านเฉลี่ย 4.00 ± 0.83 คน และมีรายได้เฉลี่ย 38750 ± 10028.37 บาท/เดือน ไก่ที่นำมาใช้ในการทำผลิตภัณฑ์ข้าวมันไก่นั้น ส่วนใหญ่ผู้ประกอบธุรกิจจะใช้ไก่พื้นเมือง (50%) นำมาทำข้าวมันไก่ รองลงมาเป็นไก่เนื้อ (33.33%) และมีบางส่วนที่ใช้ไก่ทั้งสองชนิดมาทำข้าวมันไก่ (16.67 %) โดยน้ำหนักของไก่ที่ต้องการ เฉลี่ย 2.79 ± 0.26 กิโลกรัม ปริมาณความต้องการต่อร้าน เฉลี่ย 9.10 ± 3.15 ตัว/วัน (ตารางที่ 6) และ มีบางส่วนยังไม่รู้จักไก่เบตง (25 %) และคิดว่าถ้าหากนำไก่เบตงมาทำข้าวมันไก่ คิดว่าลูกค้ามีความต้องการซื้อย่างแน่นอน โดยมีความเห็นว่า ราคาไก่เบตงที่ซื้อแหลก ที่เหมาะสม 133.33 ± 5.37 บาท/กิโลกรัม

ABSTRACTS

The development of Betong chicken production for commercial in Khlong Hoi Khong District, Songkhla Province, had designed two studies: Study I, Betong chicken trial was raised in villages under farmer management, Study II, The market demand of chicken Betong, as follows:

Study I, Betong chicken trial was raised in villages under farmer management. This study was to test the feasibility of Betong chicken under farmer management. The production performances of Betong chicken were compared between farmer management (Khlong Hoi Khong District) and intensive management (Poultry Farm of Faculty Agricultural Technology Songkhla Rajabhat University). Under farmers management (7 farmers), 30 Betong chicken at one week of age were raised. The chickens were fed 21 percent of protein throughout experiment. Feed and water were given ad libitum. Under intensive management, 20 Betong chickens per stalls (3 m. x 3 m.) were raised. Feed and water were the same as under farmer management. The results showed that final weight, average daily gain, feed intake and feed efficiency under farmer management were lower than intensive management significantly ($P < 0.05$), all periods (7-60, 60 - 120 and 7 -120 days). These results indicated that Betong chicken's performances under farmer management were lower than their potential performances. In order to extend Betong chicken, knowledge of management, feed and water should be promoted to succeed the project.

Study II, The objective of this study was the demand of Betong chicken in Songkhla. The areas in this study were Hat Yai and Muang Songkhla district.

The methods of the study were 200 personal questionnaires and 20 cases for interviewing consumer and Hainanese chicken rice sellers, respectively. The results showed that background of consumers male and female (57.75 and 42.25, respectively) were similar, mostly Buddhists (74.81%), education at bachelor degree or higher (41.85%) and the average income was 10,182.54 baht/month. The reasons for decision to buy Hainanese chicken rice were flavor/taste of Hainanese chicken rice(92.96%) followed by the cleanliness (59.15%), eatable (57.04%), and famous (40.85%), respectively. Consumers do not know Betong chicken (46.74. %) high proportion and acceptable if price Hainanese chicken rice increasing 10 - 20% in case using Betong chicken for cooking.

Background of Hainanese chicken rice sellers were males and females equally, Buddhist(91.67%) majority, education almost secondary school (66.67%), experience selling 22.50 ± 16.31 years, labor 4.00 ± 0.83 heads and income. $38,750 \pm 10028.37$ bath/ month. Sellers used indigenous chickens (50%) broiler (33.33%), and both types (16.67%) for cooking. Weight of chicken demand average 2.79 ± 0.26 kg/chicken, and each shop demanded 9.10 ± 3.15 chicken/day. Some Hainanese chicken rice sellers did not know Betong chicken (25%). If use Betong chicken to cook Hainanese chicken rice, they thought customers were looking to buy it. The reasonable price Betong chicken were 133.33 ± 5.37 baht/kg..

สารบัญเรื่อง

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 บทนำ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	6
บทที่ 4 ผลการการวิจัยและอภิปรายผลผล	10
บทที่ 5 สรุป และข้อเสนอแนะ	19
ผลผลิต	20
เอกสารอ้างอิง	21
ภาคผนวก	23
ประวัติผู้วิจัย และคณะ	32

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สมรรถภาพการผลิตการเลี้ยงไก่เบตงที่เลี้ยงในสภาพเกษตรกร และการจัดการอย่างดี ที่ช่วงอายุ ต่าง ๆ	12
2 สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ผู้บริโภคข้าวมันไก่	14
3 พฤติกรรมการบริโภคข้าวมันไก่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ผู้บริโภค	15
4 การรับรู้ไก่เบตงของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ผู้บริโภค	16
5 ข้อมูลของทัวร์ไปของผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่	17
6 การใช้ไก่ในการผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่	18
7 การรับรู้ไก่เบตงของผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่	18

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนที่ที่ตั้ง อ.คลองหอยโข่ง จ.สงขลา	11
2 โรงเรือนเลี้ยงไก่เบตง สถานีปฏิบัติการสัตวบาล คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	24
3 ลูกไก่เบตง อายุ 4 วัน ก่อนการทดลอง	24
4 ไก่เบตง อายุ 1 เดือน ในสภาพการจัดการอย่างดี	25
5 ไก่เบตง อายุ 1 เดือน ในสภาพการจัดการของเกษตรกร	25
6 ไก่เบตง อายุ 4 เดือน ในสภาพการจัดการอย่างดี	26
7 ไก่เบตง อายุ 1 เดือน ในสภาพการจัดการของเกษตรกร	26
8 การทำวัคซีน ไก่เบตง	27
9 การซึ้งน้ำหนักไก่ทดลอง	27

บทที่ 1

บทนำ

อาชีพหลักของเกษตรกรในภาคใต้ส่วนใหญ่ คือ การทำสวนยางพารา ซึ่งเป็นการทำเกษตรแบบเชิงเดี่ยวปัจจุบันมีการขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น ทำให้ราคายางพารามีความผันผวน และตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ทำให้รายได้ของเกษตรกรลดลงอย่างมาก ส่งผลบัญชาความยากจนของเกษตรกรตามมา ทำให้ในปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องมีการส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อลดความเสี่ยงและความไม่แน่นอนของรายได้ ประหยัดค่าใช้จ่าย มีรายได้สูงเพิ่มมากขึ้นลดการพึ่งพิงจากภายนอก และลดการว่างงานตามฤดูกาล มีงานทำทั้งปี

การเลี้ยงไก่พื้นเมือง เพื่อปืนอาชีพเสริมน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร และลดความเสี่ยงจากการผลิตแบบเชิงเดี่ยว เนื่องจากไก่พื้นเมืองเป็นสัตว์ที่อยู่คู่กับสังคม และระบบการเกษตรของไทยมาโดยตลอด เป็นแหล่งเงินทุนของเกษตรกรรมที่มีความจำเป็นเร่งด่วน สามารถนำไปขายให้กับพ่อค้าได้ทันที นอกจากนี้มีรากฐานที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชน สามารถนำไปขายให้กับพ่อค้าได้ทันที นอกจากนี้มีรากฐานที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชน น้อย ทำให้เป็นที่นิยมของผู้บริโภคซึ่งไก่พื้นเมืองในเขตภาคใต้ตอนล่างที่รู้จักกันดี และมีราคาค่อนข้างสูง คือ ไก่เบตง(ปืนและคนะ, 2547; คำรัสและวินัย, 2549)

อย่างไรก็ตามก่อนการส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตไก่เบตง การศึกษาถึงระบบการผลิตและการตลาดจึงมีความสำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลทางวิชาการประกอบการตัดสินใจของเกษตรกรในการเลี้ยงไก่เบตง ดังนั้นโครงการนี้จึงทำการศึกษาถึงความเป็นไปได้ของการเลี้ยงไก่เบตงของเกษตรกร

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ของการเลี้ยงไก่เบตงในหมู่บ้านเพื่อเป็นอาชีพ
- เพื่อศึกษาความต้องการตลาดของไก่เบตงในจังหวัดสงขลา

ขอบเขตของโครงการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาการเลี้ยงไก่ในสภาพเกษตรกรในพื้นที่อำเภอคลองหอยโ่งและสภาพฟาร์มในสถานีปฏิบัติการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สำหรับ การศึกษาความต้องการตลาดของไก่พื้นเมือง ดำเนินการศึกษาในอำเภอหาดใหญ่ และอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ทราบถึงรูปแบบการเลี้ยงไก่เบตงที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกร
- ข้อมูลปริมาณ และความต้องการไก่พื้นเมืองในจังหวัดสงขลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ชาญวิทย์ (2547) ศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดิน รูปแบบการเลี้ยงตันทุน ผลตอบแทน และระบบตลาดของการเลี้ยงไก่สามสายเลือด พบว่า รูปแบบเกษตรผสมผสานที่กำกือ การเลี้ยงไก่ ลูกผสม-ไม้ผล ไม้ยืนต้น เลี้ยงปลา ทำนาในแปลงและใช้น้ำจากคลองชลประทาน ด้านรูปแบบ การเลี้ยงจะเลี้ยงไก่สามสายเลือดเป็นหลัก เลี้ยงปีละ 3 รุ่น ส่วนมากปล่อยให้หากินเองทำให้ อัตราการเจริญเติบโตต่ำและอัตราตายสูงจากโรคระบาด และใช้ประโยชน์มูลไก่เป็นอาหารปลา ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ผักสวนครัว โดยมีข้อเสนอแนะ คือ ควรเลี้ยงไก่สามสายเลือดในระบบ ฟาร์มปิด และควรมีการรวมกลุ่มกันเพื่อจะได้มีอำนาจต่อรอง คทายุทธ์ (2533) รายงานว่า เกษตรกรมไก่พื้นเมืองเฉลี่ยครอบครัวละ 21.74 ตัว ปัญหาของการเลี้ยงที่มีมากที่สุดคือโรค ระบาดไก่ ชัยพร และคณะ (2543) รายงานว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่มีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อ การค้าแต่เป็นการเลี้ยงเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนเท่านั้น บางส่วนอาจจำหน่ายเมื่อต้องการใช้ เงิน สาเหตุเนื่องจากขาดความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์และการดูแลรักษาโรค อีกทั้งหากเลี้ยงเพื่อ การค้า เกษตรกรยังไม่มีอำนาจในการต่อรองราคา วิโรจน์ และคณะ (2535) รายงานว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพทำนาร่วมกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เพื่อใช้ในการบริโภคและจำหน่าย บางส่วน เลี้ยงแบบปล่อยหากินเองตามธรรมชาติ และให้อาหารเสริม เช่น ปลายข้าว ข้าวเปลือก เสริม ปัญหาหลักที่ เกิดขึ้นคือ โรคระบาด พยาธิภัยนอกและภายใน ขาดเงินทุนซื้ออาหาร

ไก่เบตง (Betong Chicken)

ไก่เบตง เป็นพันธุ์ไก่พื้นเมืองทางภาคใต้ ที่มีแหล่งกำเนิดมาจากไก่พันธุ์ลงชาน (Langshans) ซึ่งถูกนำมาเลี้ยงโดยคนจีนที่อพยพมา ลักษณะประจำพันธุ์ของไก่เบตง คือ ปากมี สีเหลือง จงอยปากองุ่นแข็งแรง หงอนจักร ขนมีสีเหลืองตลอดลำตัวทั้งในเพศผู้และเพศเมีย ขนปีกสนิ้น ไม่มีขนปีกแข็ง แข้งมีสีเหลืองตลอด ผิวน้ำหนังตลอดลำตัวมีสีเหลือง นิ้วสีเหลือง และ เล็บมีสีขาวอมเหลือง ไก่เบตงเพศผู้และเพศเมียมีน้ำหนักตัวโตเต็มที่ 2.11-2.35 และ 1.68-1.78 กิโลกรัม ตามลำดับ (บีนและคณะ, 2547)

สมรรถภาพการผลิตไก่พื้นเมืองและไก่ลูกผสม

เหอตศักดิ์ และคณะ (2536) ได้ทำการศึกษาการจัดการเลี้ยงลูกพื้นเมืองในหมู่บ้านพบว่าอัตราการเลี้ยงรอดของลูกไก่พื้นเมืองที่เกิดด้วยวิธีธรรมชาติ (แม่ไก่) การเก็บด้วยสุ่ม และการเก็บด้วยถังซึ่มเน็นต์ไม่แตกต่างกันทางสถิต (62.25 67.45 และ 82.14% ตามลำดับ) แต่การแยกลูกไก่มาเลี้ยงกอกทำให้การผลิตลูกไก่ต่อปีของแม่ไก่พื้นเมืองให้สูงขึ้น เนื่องจากแม่ไก่ไม่ต้องเสียเวลาเลี้ยงลูกไก่ ทำให้สามารถกลับมาให้ผลผลิตไช่ชุดต่อไปได้เร็วขึ้น ไซยวรรณ และคณะ (2545) ศึกษาการจัดการไก่คอล่อน คือ ช่วงเข้าให้หากินตามธรรมชาติ ช่วงเย็นเสริมด้วยอาหารสำเร็จรูปหลังไก่กลับเข้าโรงเรือนแล้ว กับ เลี้ยงในโรงเรือนตลอดเวลาให้อาหารสำเร็จรูปเป็นหลัก และเสริมด้วยข้าวเปลือกหรือหอยากกลัวสับ พบร้า ไก่คอล่อนที่เลี้ยงในโรงเรือนตลอดเวลา มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) ในทุกช่วงอายุ (8 10 12 14 และ 16 สัปดาห์) และเบอร์เซ็นต์การเลี้ยงรอด แบบให้หากินเอง มีค่าเฉลี่ย 55% และ เลี้ยงในโรงเรือนมีค่าเฉลี่ย 75% อำนวย และ คณะ (2542) ศึกษาการให้อาหารไก่ลูกผสม พื้นเมือง-โรดไอร์แลนด์ แดง พบร้าไก่ที่ได้รับอาหารสำเร็จรูปไก่เนื้อมีน้ำหนักตัวเมื่ออายุ 8 12 และ 16 สัปดาห์ สูงสุด รองลงมาได้แก่ ไก่ได้รับอาหารสำเร็จรูปไก่ไข่ อาหารสำเร็จรูปไก่เนื้อผสมรำลະเอียด และอาหารรำลະเอียดผสมข้าวโพด และปริมาณอาหารที่กินและประสิทธิภาพการใช้อาหารของไก่จากการกินอาหารต่างชนิดกันมีความแตกต่างกัน โดยไก่ที่ได้รับอาหารที่มีโปรตีนสูงกว่า และมีความสมดุลย์ของโภชนา มีแนวโน้มการกินอาหาร และประสิทธิภาพการใช้อาหารดีกว่า การเลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูปไก่ไข่ และจำหน่ายเมื่ออายุ 12 สัปดาห์จะให้กำไรสูงสุด (10.49 บาท) รองลงมาได้แก่ การเลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูป ไก่เนื้อผสมรำลະเอียดให้กำไรตัวละ 7.21 บาท ตามลำดับ อรอนงค์ และคณะ (2545) ได้มีการศึกษาผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ไก่ลูกผสม 2 (ธัญพื้นเมืองและพันธุ์โรดไอร์แลนด์เรด) และ 3 (พันธุ์พื้นเมือง พันธุ์โรดไอร์แลนด์เรด และพันธุ์บาร์พลีมัธรอค) พบร้าควรเลือกเลี้ยงไก่ลูกผสม 2 สายพันธุ์ให้ผลตอบแทนรวดเร็ว ห้ากำไรเมื่อเลี้ยงนาน 12 สัปดาห์ 9.95 บาทต่อตัว ขณะที่ลูกผสม 3 สายพันธุ์ ให้กำไร 3.35 บาทต่อตัว ดำรัส และวินัย (2549) ได้ศึกษาอายุและน้ำหนักที่เหมาะสมเมื่อส่งตลาด โดยการเลี้ยงไก่เบตงตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 14 16 18 20 22 และ 24 สัปดาห์ สรุปได้ว่าอายุของไก่เบตง เพศผู้ที่เหมาะสมเมื่อส่งตลาดควรเท่ากับ 20 สัปดาห์ โดยมีน้ำหนักประมาณ 2,000 กรัม ส่วนอายุของไก่เบตงเพศเมียที่เหมาะสมเมื่อส่งตลาดควรเท่ากับ 20 สัปดาห์ โดยมีน้ำหนักประมาณ 1,400 กรัม โดยเมื่อพิจารณาต้นทุนค่าอาหารและกำไร การเลี้ยงไก่เพศผู้จะได้กำไรสูงสุดที่ 20 สัปดาห์ และมีน้ำหนักตัวประมาณ 2,000 กรัม มีกำไรต่อตัวหลังหักค่าอาหารเท่ากับ 117.64 บาท ส่วนเพศเมียได้กำไรสูงสุดที่ 14 สัปดาห์ และมีน้ำหนักตัวประมาณ 1,100 กรัม มีกำไรต่อตัวหลังหักค่าอาหารเท่ากับ 64.10 นิรัตน์ และรัตน์ (2544) ได้ทำการศึกษาการเจริญเติบโต และผลผลิตซากไก่ตระดับอายุต่างๆ ของไก่เบตงในสภาพการเลี้ยงแบบขังคอกปล่อย 4 พันธุ์ คือ พันธุ์เบตง, พื้นเมือง, ลูกผสม 1 (พื้นเมืองเพศผู้ x เบตงเพศเมีย) และลูกผสม 2 (เบตงเพศผู้ x พื้นเมืองเพศเมีย) พบร้าน้ำหนักตัวแรกเกิดของไก่เบตงไม่แตกต่างไปจากไก่ลูกผสม 1 แต่มีค่า

มากกว่าไก่ลูกผสม 2 และไก่พื้นเมือง พบว่าหนังตัวโดยเฉลี่ยของไก่เบตงมีค่ามากกว่าพันธุ์อื่นๆ อย่างชัดเจน และพบว่าไก่พื้นเมืองมีการเจริญเติบโตชาที่สุด อัตราการเปลี่ยนอาหารพบว่าไก่ลูกผสม 1 มีอัตราการเปลี่ยนอาหารต่ำกว่าไก่กลุ่มอื่นๆ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ กฎี และคณะ (2554) ศึกษาสมรรถภาพการผลิตของไก่ลูกผสมที่เกิดจากพ่อพันธุ์ไก่ประดู่หางดำ, เหลืองหางขาว, แดง และซี ผสมกับแม่พันธุ์ไก่โกรดไโอแลนด์เรด พบว่า ที่อายุ 12 สัปดาห์ไก่ลูกผสมประดู่หางดำ และเหลืองหางขาว มีหนังตัวและอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่า ($P<0.05$) ไก่ลูกผสมแดง และ ไก่ลูกผสมซี สำหรับประสิทธิภาพการใช้อาหารไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ สำหรับดันทุนการผลิตเฉลี่ยต่อ กิโลกรัม พบว่า ไก่ลูกผสมซี มากที่สุด ($P<0.05$) รองลงมาได้แก่ ลูกผสมแดง ลูกผสมเหลืองหางขาว และ ไก่ลูกผสมประดู่หางดำ ตามลำดับ

การตลาดไก่พื้นเมือง

ชัยพร และคณะ (2544) รายงานว่าสภาพการตลาดกำจัดหน่ายสัตว์ปีกในจังหวัดเลยส่วนมากมักจำหน่ายสัตว์ปีกโดยตกลงราคาเป็นเดียว มีส่วนน้อยที่ตกลงตามราคาน้ำหนังมีชีวิต ส่วนราคาในการจำหน่ายเกษตรกรและพ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนด ซึ่งถูกากล เทศกาลจะขายสัตว์ปีกได้ราคาสูง เฉลี่ยว และ ศรัณย์ (2552) ได้ศึกษาห่วงโซ่อุปทานไก่พื้นเมืองในจังหวัด ศรีษะเกษ, ยโสธร และอุบลราชธานี พบว่าผู้ที่เกี่ยวข้องดังแต่การผลิตจนถึงผู้บริโภค ประกอบด้วย 1) ผู้เลี้ยงไก่ 2) ผู้รวบรวม 3) ผู้จำหน่ายไก่ช้าแหลก และ 4) ผู้บริโภค โดยไก่พื้นเมืองที่นำมาจำหน่ายเป็นไก่ช้าแหลกในตลาดสด รวมตลอดปี มีประมาณ 213,000 ตัว มูลค่ารวมประมาณ 25.9 ล้านบาทต่อปี ส่วนไก่พื้นเมืองมีชีวิตที่ได้จากผู้รวบรวม มีประมาณ 268,000 ตัวต่อปี มูลค่าที่รับซื้อจากผู้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ รวมประมาณ 13.7 ล้านบาท และมูลค่าในการจำหน่ายของผู้รวบรวมไก่พื้นเมือง รวมประมาณ 16.7 ล้านบาท และระดับความต้องการไก่พื้นเมืองในตลาดสด ทั้งผู้รวบรวมและผู้จำหน่ายอยู่ในระดับมาก วิเชียร และ วชิราพร (2552) ได้ศึกษาการใช้ไก่พื้นเมืองหรือลูกผสมพื้นเมืองเชิงพาณิชย์ในระดับชุมชน จังหวัดขอนแก่น พบว่า เกษตรกรที่อยู่ในหมู่บ้านหรือตำบลลรอนนอกเขตเทศบาลนำไก่มีชีวิตมาจำหน่ายเองและจำหน่ายให้ผู้รวบรวมไก่และชำแหลกในตลาดสด หลังจากการระบาดของไข้หวัดนกในปี พ.ศ.2547 การจำหน่ายไก่พื้นเมืองและลูกผสมพื้นเมืองเหลือเพียงรูปแบบเดียวคือ ไก่ช้าแหลก ห่วงโซ่อุปทานของตลาดไก่พื้นเมืองและลูกผสมพื้นเมืองใน 4 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอหนองเรือ อำเภอเขาส่วน อำเภอเขากวาง และอำเภอภูเวียง พบว่า มีผู้เกี่ยวข้อง 5 กลุ่มคือ ผู้เลี้ยงไก่ ผู้รวบรวมไก่ ผู้ช้าแหลก ไก่ จำหน่ายไก่ และผู้บริโภคไก่ ตลาดไก่ในอำเภอเมือง ที่มีทั้งไก่พื้นเมืองและไก่ลูกผสมพื้นเมือง (ร้อยละ 72.73 และ 27.27 ตามลำดับ) สำหรับตลาดไก่ในอำเภอหนองเรือ อำเภอเขาส่วน กวาง อำเภอภูเวียง เป็นไก่พื้นเมืองทั้งหมด (100 เปอร์เซ็นต์) ไก่พื้นเมืองและลูกผสมพื้นเมืองที่จำหน่ายในจังหวัดขอนแก่นมาจากการแหล่งผลิตไก่พื้นเมืองและลูกผสมพื้นเมืองแตกต่างกัน ไก่พื้นเมืองทั้งหมดมาจากเกษตรกรรายย่อยที่เลี้ยงไว้บริโภคในครัวเรือน โดยมีแหล่งผลิตในหมู่บ้าน สำหรับไก่ลูกผสมพื้นเมืองทั้งหมดมาจากฟาร์มเอกชน ไก่ช้าแหลกที่จำหน่ายในตลาด

สด มีปริมาณรวม 2,710 ตัวต่อสัปดาห์ มูลค่าการจำหน่าย 417,638 บาทต่อสัปดาห์ น้ำหนักไก่เฉลี่ย 1.48 กิโลกรัมต่อตัว ราคาก่าเฉลี่ย 136.33 บาทต่อตัว จำนวนไก่ที่จำหน่าย 140,920 ตัวต่อปี ไก่พื้นเมืองชำแหลกมีราคาสูงกว่าไก่ลูกผสมพื้นเมืองชำแหลก ประมาณไก่ที่จำหน่ายในรอบปี ไก่พันธุ์พื้นเมืองที่จำหน่ายในท้องตลาดมีไม่เพียงพอต่อผู้บริโภค ไก่พื้นเมืองที่รวมรวมได้มีเพียงพอต่อผู้บริโภค คิดเป็นร้อยละ 83.33 ไก่พื้นเมืองมีปริมาณไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้บริโภคมากเกิดในช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยวข้าวกล่าวคือ ตั้งแต่เดือนพฤษจิกายนจนถึงเดือนเมษายน ซึ่งในช่วงดังกล่าวมีเทศบาลบีใหม่และสงกรานต์ เกษตรกรจะไม่ขายไก่ แต่เก็บไว้ใช้ในกิจกรรมของครัวเรือน สำหรับไก่พันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองมีจำหน่ายเพียงพอแก่ผู้บริโภคตลอดปี ไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่จำหน่ายในท้องตลาดจำนวน 750 ตัวต่อสัปดาห์ สรุปได้ว่าความต้องการไก่พื้นเมืองในระดับชุมชนในจังหวัดขอนแก่นยังสูงกว่าปริมาณไก่พื้นเมืองที่เข้าสู่ท้องตลาด และมีโอกาสที่จะเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดไก่พื้นเมืองในตลาดไก่ในจังหวัดขอนแก่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษารั้งนี้ประกอบด้วย 2 การศึกษา ซึ่งมีวิธีในการดำเนินการวิจัยดังนี้

การศึกษาที่ 1 การทดสอบการเลี้ยงไก่เบตงในหมู่บ้าน

วัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ของการเลี้ยงไก่เบตงในหมู่บ้านเพื่อเป็นอาชีพ

การดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ได้ทำการเลี้ยงไก่ทดลอง ใน 2 สภาพ คือสภาพการจัดการอย่างดี (ภายในฟาร์มของคนเกษตรโนโลยีการเกษตรมหा�วิทยาลัยราชภัฏสงขลา) และสภาพการเลี้ยงของเกษตรกร โดยได้มีการเตรียมการดำเนินงานทดลองดังต่อไปนี้

1. การเตรียมโรงเรือนและครอกทดลองในฟาร์มคนเกษตรโนโลยีการเกษตร

เนื่องจากโรงเรือนไก่ที่มีอยู่เดิมของฟาร์มคนเกษตรโนโลยีการเกษตรเป็นแบบเลี้ยงรวม (ไม่มีคอกย่อย) จึงได้ทำการปรับปรุงโรงเรือนโดยทำการกั้นคอกย่อย ขนาด 3×3 เมตรจำนวน 5 คอก

2. การคัดเลือกเกษตรกรเพื่อเข้าร่วมโครงการ

เนื่องจากพื้นที่เป้าหมายของโครงการวิจัยในครั้งนี้ คือ อำเภอคลองหอยโ่ง จังหวัดสงขลา ซึ่งเกษตรกรมีอาชีพหลักทำคือการทำสวนยาง โดยคนนักวิจัยได้ลงพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยคนนักวิจัยได้เลือกพื้นที่การเลี้ยงไก่ใน ตำบลโคลกม่วง และ ตำบลทุ่งลาน โดยในขันต้น คนนักวิจัยได้ลงพื้นที่พบผู้นำชุมชน เพื่อบอกถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ และเชิญชวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ หลังจากนั้นคนนักวิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการ และการดำเนินงานของโครงการ ตลอดจนคุณสมบัติของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ความตั้งใจ, ความพร้อมพื้นที่ของการเลี้ยง, ความรู้พื้นฐานของการเลี้ยงไก่ หลังจากนั้นคนนักวิจัยได้ลงพื้นที่เยี่ยมพื้นที่เกษตรกรที่ให้ความสนใจเข้าร่วมโครงการเป็นรายบุคคล เพื่อประเมินศักยภาพของพื้นที่การเลี้ยง ความสามารถในการเลี้ยง และได้คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 7 ราย ประกอบด้วย 1) นายพันธุ์ ประพรม, 2) นายประสิทธิ์ ทองจีน, 3) นายธราชาญ พันธุ์เสน, 4) นายธนกร ประพรม, 5) นายณรงค์ชัย เอียวแก้ว, 6) นายชะໂອດ ถือความตรง และ 7) นายโซดี แก้วสกุล โดยเกษตรกรดังกล่าวอยู่ในพื้นที่ ต.ทุ่งลาน และ ต.โคลกม่วง อ.คลองหอยโ่ง จ.สงขลา

3. การให้ความรู้การเลี้ยงไก่ให้กับเกษตรกรผู้ร่วมโครงการ

เพื่อเป็นหลักประกันว่าเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการสามารถเลี้ยงไก่ทดลองได้ตลอด เสรีจสิ้นการทดลอง ขณะนักวิจัยได้อบรมการเลี้ยงไก่ให้กับเกษตรกร ในด้านการจัดการ การให้อาหาร การสุขาภิบาล โรงเรือน โดยใช้วิธีการพูดคุยสนทนา และเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเกษตรกร ผู้เข้าร่วมโครงการ โดยขณะนักวิจัยเคยเป็นพี่เลี้ยง และแนะนำความรู้ใหม่ให้กับกลุ่มเกษตรกร ตลอดจนการเก็บข้อมูลการเลี้ยง และช่วยสร้าง ปรับปรุงโรงเรือนเลี้ยงไก่ของเกษตรกร

4. การเลี้ยงไก่ทดลอง

ลูกไก่เบตงที่อายุ 1 สัปดาห์ จะถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่เลี้ยงในฟาร์ม ขณะ เทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (การจัดการอย่างดี) และ ฟาร์มของเกษตรกร ใน อำเภอคลองหอยโข่ง จำนวน 7 ราย (การจัดการในสภาพเกษตรกร) โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ไก่กลุ่มการจัดการอย่างดี

4.1.1 ไก่เบตงจะถูกสุม (คละเพศ) เพื่อเลี้ยงในคอกทดลองขนาด 3×3 เมตร จำนวน 5 คอก โดยแต่ละคอกมีจำนวนไก่คอกละ 20 ตัว

4.1.2 ไก่จะได้รับอาหารสำเร็จรูปทางการค้าระดับโปรดีน 21 เปอร์เซ็นต์ โดยให้กินแบบเต้มที่ มีอาหารและน้ำให้กินตลอดเวลา

4.1.3 ไก่จะได้รับวัคซีน หลอดลมอักเสบ และนิวคาสเซิล ที่อายุ 1 สัปดาห์ และที่อายุ 2 สัปดาห์ จะทำวัคซีน กัมโบโร และที่อายุ 3 สัปดาห์จะทำวัคซีน หลอดลมอักเสบ และนิวคาสเซิล อีกครั้งหนึ่ง

4.2 ไก่กลุ่มการจัดการในสภาพเกษตรกร

4.2.1 ไก่เบตงจะถูกสุม (คละเพศ) เพื่อเลี้ยงในสภาพเกษตรกร จำนวน 7 ราย ละ 30 ตัว

4.2.2 ไก่จะได้รับอาหารสำเร็จรูปทางการค้าระดับโปรดีน 21 เปอร์เซ็นต์ โดยให้กินแบบเต้มที่ มีอาหารและน้ำให้กินตลอดเวลา

4.2.3 ไก่จะได้รับวัคซีน หลอดลมอักเสบ และนิวคาสเซิล ที่อายุ 1 สัปดาห์ และที่อายุ 2 สัปดาห์ จะทำวัคซีน กัมโบโร และที่อายุ 3 สัปดาห์จะทำวัคซีน หลอดลมอักเสบ และนิวคาสเซิล อีกครั้งหนึ่ง

ระยะเวลาศึกษา

การศึกษานี้ได้ศึกษาในระหว่างเดือน เมษายน – กันยายน 2558

การบันทึกข้อมูล

1. น้ำหนักไก่ โดยทำการสุ่มชั้งน้ำหนัก 25% ทุก 2 สัปดาห์ และเมื่อสิ้นสุดการเลี้ยง ชั้งน้ำหนักทั้งหมด

2. ปริมาณอาหารที่ใช้ในการเลี้ยง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ทำการบันทึกจะถูกนำมาคำนวณ ดังนี้

$$\text{1. อัตราการเจริญเติบโต (ADG)} = \frac{\text{น้ำหนักสุดท้าย} - \text{น้ำหนักริมดัน}}{\text{จำนวนวันที่เลี้ยง}}$$

$$\text{2. ประสิทธิภาพการใช้อาหาร (FCR)} = \frac{\text{ปริมาณอาหารที่กิน}}{\text{น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น}}$$

$$\text{3. ตันทุนค่าอาหารต่อการผลิตไก่ 1 กิโลกรัม} = \text{FCR} \times \text{ราคาอาหาร}$$

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราการเจริญเติบโต ปริมาณอาหารที่กิน ประสิทธิภาพการใช้อาหาร และตันทุนค่าอาหารต่อการผลิตไก่ 1 กิโลกรัม โดยใช้วิธี group t test

การศึกษาที่ 2 การศึกษาความต้องการตลาดของไก่เบตง

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการตลาดของไก่เบตงในจังหวัดสงขลา

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อรับรวมข้อมูล จากผู้ที่เกี่ยวข้องสอง กลุ่ม คือ ผู้บริโภคข้าวมันไก่ และผู้จำหน่ายข้าวมันไก่ โดยมีกระบวนการศึกษามีดังต่อไปนี้

การเลือกพื้นที่ศึกษา

การเลือกพื้นที่ศึกษาตามวัตถุประสงค์คือ ตลาดข้าวมันไก่ในจังหวัดสงขลา ซึ่งได้เลือกพื้นที่ 2 อำเภอ คือ อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอเมืองสงขลา ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีลักษณะเป็นสังคมเมือง และ มีปริมาณการบริโภค ค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบ กับอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดสงขลา

การเก็บข้อมูล

วิธีการศึกษาภาคสนามใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และประเด็นคำถามกึ่งโครงสร้าง (semi structure interview) ผู้ที่เกี่ยวข้อง 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้บริโภคข้าวมันไก่ และ 2) ผู้จำหน่ายข้าวมันไก่ จำนวน 20, และ 200 ชุด ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้อำนวยการข้ามมันไก่ และ ผู้บริโภคข้ามมันไก่ ถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพารณา หากค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย หรือ เปอร์เซ็นต์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป SAS

บทที่ 4

ผลการการวิจัยและอภิปรายผลผล

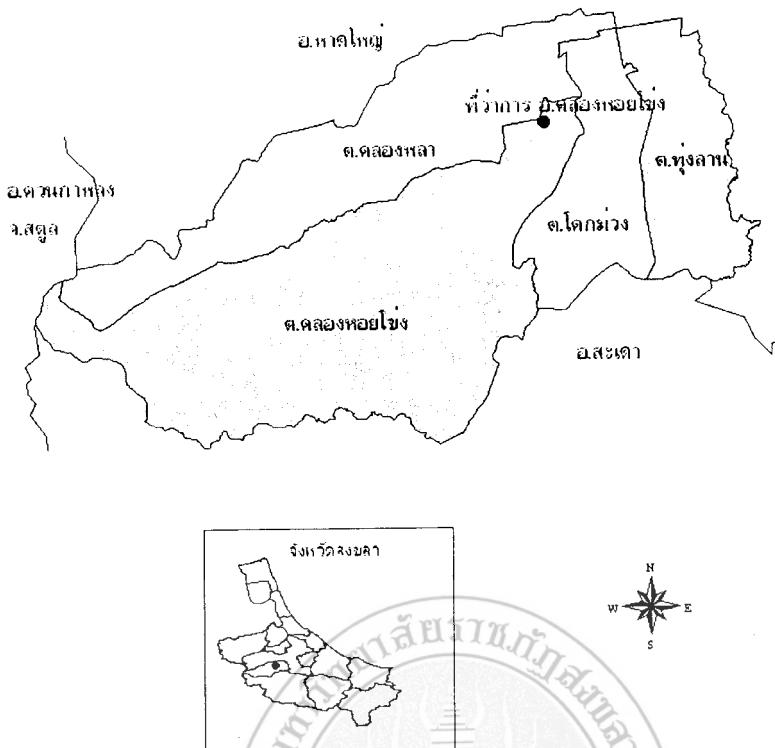
การศึกษาที่ 1 การทดสอบการเลี้ยงไก่เบตงในหมู่บ้าน

ข้อมูลพื้นที่การศึกษา

ข้อมูลพื้นที่ที่ทำการศึกษา ซึ่งรวบรวมจาก ข้อมูลจากที่ว่าการอำเภอคลองหอยโข่ง มีรายละเอียดดังนี้

ประวัติอำเภอ

อำเภอคลองหอยโข่งในอดีตได้ก่อตั้ง เป็นกิ่งอำเภอคลองหอยโข่ง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 และได้ยกฐานะเป็นอำเภอ เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 114 ตอนที่ 50 ก ลงวันที่ 26 กันยายน 2540 มีประชากรทั้งหมด 23,644 คน แยกเป็น ชาย 11,912 คน หญิง 11,732 คน (ข้อมูล ปี 2551) ที่ตั้งอำเภอ อำเภอคลองหอยโข่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอหาดใหญ่ และอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดสงขลา ระยะทางห่างจากตัวจังหวัด 44 กิโลเมตร ห่างจากอำเภอหาดใหญ่ 18 กิโลเมตร มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 274 ตารางกิโลเมตร (171,250 ไร) คิดเป็นร้อยละ 3.71 ของพื้นที่จังหวัด แบ่งการปกครองออกเป็น ทั้งหมด 4 ตำบล 32 หมู่บ้าน ประกอบด้วย ตำบลคลองหอยโข่ง มี 7 หมู่บ้าน ตำบลคลองหลา มี 7 หมู่บ้าน ตำบลทุ่งลาน มี 9 หมู่บ้าน และ ตำบลโคกม่วง มี 9 หมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อด้วย ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และ ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอคุนกาหารลง จังหวัดสตูล (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 แผนที่ที่ดัง อ.คลองหอยโข่ง จ.สงขลา

ที่มา : <http://www.khlonghoykong-sk.go.th/file/content/jkafz20071015102633.jpg>

ລັກຂະນະກາງກວມີສາສຕ່ຽງ

สภาพพื้นที่อำเภอคลองหอยโขงมีลักษณะเป็นเทือกเขาและภูเขาสูง ทางทิศตะวันตกมีความสูงตั้งแต่ 300 เมตร ขึ้นไปจากระดับน้ำทะเล มีความลาดชันของพื้นที่ร้อยละ 35 และบริเวณที่ลาดเป็นเชิงเขา และเนินเขา แม่น้ำ ลำคลอง อำเภอคลองหอยโขงมีแหล่งน้ำพิวดินที่สำคัญ คือ คลองยาง คลองหลา คลองจำไห้วย คลองรำใหญ่ คลองร้าน้อย คลองหิน คลองรำ และคลองอุตตะเภา

ລັກ້ງໝະກົມວາກາສ

สำหรับกลุ่มหอยโซ่งอยู่ในเขตวันชั้น แบ่งเป็น 2 ถู ดังนี้ ถูวัน เริ่มตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ – เดือนเมษายน ถูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม – เดือนมกราคม โดยจะมีน้ำท่วมในช่วงเดือนพฤษจิกายน – ธันวาคม ซึ่งไม่ได้ทำให้สภาพการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ เสียหายมากนักและ สภาพน้ำแล้งในช่วงเดือนมีนาคม – เมษายน สภาพฝนแล้ง

ສກາພເຄຣະງົກິຈ

ประชากรในอำเภอคลองหอยโ่งร้อยละ 95 ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม คือ ทำสวนยางพารา สวนผลไม้ ร่องลงมาคือ อาชีพด้านพาณิชยกรรม ธุรกิจบริการ อุตสาหกรรม และอื่น ๆ และมีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 1 แห่ง คือ บริษัทหาดใหญ่แคนนิ่ง ผลิตผลไม้กระป๋อง

การศึกษาความเป็นไปได้การเลี้ยงไก่เบตงในหมู่บ้าน โดยใช้พื้นที่การศึกษาในพื้นที่อำเภอคลองหอยโ่งจังหวัดสกลนคร ซึ่งในการศึกษาทำการเปรียบเทียบกับการเลี้ยงไก่เบตงที่มีการจัดการอย่างดี (เลี้ยง ณ สถานีปฏิบัติการสัตวบาล คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร) โดยเริ่มทำการศึกษาที่ไก่เบตง อายุ 1 สัปดาห์ ผลการทดลองดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สมรรถภาพการผลิตการเลี้ยงไก่เบตงที่เลี้ยงในสภาพเกษตรกร และการจัดการอย่างดี ที่ช่วงอายุ ต่าง ๆ

รูปแบบ	น้ำหนักสุดท้าย (กก.)	ADG	FI	FCR	ตาย (%)	ต้นทุนค่าอาหาร (บาท/ไก่ 1 กก.)
7 – 60 วัน						
เกษตรกร	788.6 ^a	10.1 ^a	2115.7 ^b	3.3 ^b	0.91	58.6 ^b
จัดการอย่างดี	861.7 ^b	11.7 ^b	1628.3 ^a	2.3 ^a	1.43	41.1 ^a
60 – 120 วัน						
เกษตรกร	1741.4 ^a	15.4 ^a	4735.7 ^b	5.1 ^a	0.20	90.2 ^a
จัดการอย่างดี	1860.0 ^b	17.2 ^b	3980.0 ^a	5.6 ^b	0.71	99.7 ^b
7 – 120 วัน						
เกษตรกร	1741.4 ^a	12.4 ^a	6957.1 ^b	4.6 ^b	1.11	80.4 ^b
จัดการอย่างดี	1860.0 ^b	13.8 ^b	5608.3 ^a	3.3 ^a	2.14	58.3 ^a

ADG = average daily (g/head/day), FCR = feed conversion ratio, FI =feed intake (g/head)

a, b ตัวอักษรต่างกันค่าเฉลี่ยแตกต่างในคอลัมน์เดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าสมรรถภาพการผลิต ประกอบด้วย น้ำหนักสุดท้าย อัตราการเจริญเติบโต ปริมาณอาหารที่กินและ ประสิทธิภาพการใช้อาหาร การผลิตของไก่เบตงที่เลี้ยงในสภาพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ย ในช่วงอายุ 7 - 60 วัน (788.6 กรัม, 10.1 กรัม/ตัว/วัน 2115.7 กรัม และ 3.3 สำหรับ น้ำหนักสุดท้าย, อัตราการเจริญเติบโต, ปริมาณอาหารที่กิน และ ประสิทธิภาพการใช้อาหาร ตามลำดับ), 60 - 120 วัน (1741.4 กรัม, 15.4 กรัม/ตัว/วัน 4735.7 กรัม และ 5.1 สำหรับ น้ำหนักสุดท้าย, อัตราการเจริญเติบโต, ปริมาณอาหารที่กิน และ ประสิทธิภาพการใช้อาหาร ตามลำดับ) และ 7 - 120 วัน (1741.4 กรัม, 12.4 กรัม/ตัว/วัน 6957.1 กรัม และ 4.6 สำหรับ น้ำหนักสุดท้าย, อัตราการเจริญเติบโต, ปริมาณอาหารที่กิน และ ประสิทธิภาพการใช้อาหาร ตามลำดับ) ต่างกันจากการเลี้ยงในสภาพการเลี้ยงที่มีการจัดการดี ในช่วงอายุ 7 - 60 วัน (861.7 กรัม, 11.7 กรัม/ตัว/วัน 1628.3 กรัม และ 2.3 สำหรับ น้ำหนัก

สุดท้าย, อัตราการเจริญเติบโต, ปริมาณอาหารที่กิน และ ประสิทธิภาพการใช้อาหารตามลำดับ), 60 -120 วัน (1860.0 กรัม, 17.2 กรัม/ตัว/วัน 3980.0 กรัม และ 5.6 สำหรับน้ำหนักสุดท้าย, อัตราการเจริญเติบโต, ปริมาณอาหารที่กิน และ ประสิทธิภาพการใช้อาหารตามลำดับ) และ 7 -120 วัน (1860.0 กรัม, 13.8 กรัม/ตัว/วัน 5608.3 กรัม และ 3.3 สำหรับน้ำหนักสุดท้าย, อัตราการเจริญเติบโต, ปริมาณอาหารที่กิน และ ประสิทธิภาพการใช้อาหารตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า น้ำหนักตัว ที่อายุ 120 วัน (ประมาณ 17 สัปดาห์) มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกับรายงานของ darüber และ วินัย (2549) รายงานว่า ที่อายุ 16 และ 18 สัปดาห์ ไก่เบตงเพศผู้มีน้ำหนักตัว เท่ากับ 1.64 และ 1.88 กิโลกรัม ตามลำดับ และ ไก่เบตงเพศเมียมีน้ำหนักตัว เท่ากับ 1.25 และ 1.36 กิโลกรัม ตามลำดับ และ รายงานของ ปืน และ คณะ (2547) ที่รายงานว่า ไก่เบตงเพศผู้ และเพศเมีย มีน้ำหนักตัว เท่ากับ 1.61 และ 1.27 กิโลกรัม ตามลำดับ อย่างไรก็ตามผลจากการศึกษาในครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่า ว่าระดับของการจัดการ มีผลต่อสมรรถภาพการผลิตของไก่เบตงในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการเจริญเติบโต ปริมาณอาหารที่ใช้ในการเลี้ยง และ ดันทุนค่าอาหารต่อการผลิตไก่เบตง 1 กิโลกรัม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันประมาณ (72 %) จากการสังเกตระหว่าง การเก็บข้อมูลพบว่า อาหารมีการตกหล่น ของอาหารที่อยู่บนพื้นค่อนข้างสูง ในแต่ละครั้งของการการเก็บข้อมูล และเมื่อสอบถามในการให้อาหารของเกษตรกรพบว่า ในแต่ละครั้งจะให้อาหารมากเกินไป ทำให้ไก่มีการเขยิ่ย ทำให้อาหารร่วงหล่นค่อนข้างสูง ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรรมมักจะดูแลหลังจากช่วงกรีดยางพาราเสร็จ ซึ่งอยู่ในช่วงสาย (9.00 – 10.00 น.) ทำให้ปริมาณการใช้อาหารที่เลี้ยงค่อนข้างสูง

จากข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า เกษตรกรมีความสามารถในการเลี้ยงไก่ อย่างไร ก็ตาม การส่งเสริมเกษตรกรเลี้ยงไก่ควรให้ความรู้การจัดการไก่ในระยะต่าง ๆ การให้อาหารเพื่อลดการสูญเสียในส่วนดังกล่าว จะช่วยให้ผลตอบในการเลี้ยงสูงขึ้น และการเลี้ยงไก่เบตงมีความยั่งยืน

การศึกษาที่ 2 การศึกษาความต้องการตลาดของไก่เบตง

ความคิดเห็นผู้บริโภคชาวมัณฑะเลย์

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 200 ชุดผลการศึกษาเป็นดังนี้

2.1.1 ข้อมูลของทัวร์ไปของผู้บริโภคชาวมัณฑะเลย์

จากการเก็บข้อมูลแบบสอบถามของผู้บริโภคชาวมัณฑะเลย์ในเขตอำเภอทางใหญ่ และอำเภอเมืองสงขลา พบว่า จากผู้ตอบสอบถามจำนวน 200 ราย มีผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชาย คิดเป็น 57.75 % และเพศหญิง 42.25 % โดยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (74.81 %) และการศึกษา อยู่ในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า (41.85 %) และ มีรายได้เฉลี่ย 10182.54 บาท/เดือน (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ผู้บริโภคข้าวมันไก่

รายการ	
เพศ (%)	
ชาย	57.75
หญิง	42.25
ศาสนา (%)	
พุทธ	74.81
อิสลาม	25.19
การศึกษา (%)	
ประถมศึกษา	7.09
มัธยมศึกษา	26.24
ปวส./อนุปริญญา	24.82
ปริญญาตรี/สูงกว่า	41.85
รายได้(บาท, mean±SD)	10182.54±5126.86

พฤติกรรมการบริโภคข้าวมันไก่

จากการเก็บข้อมูลแบบสอบถามของผู้บริโภคข้าวมันไก่ในเขตอำเภอหาดใหญ่ และ อำเภอเมืองสงขลา พบว่า เหตุผลการตัดสินใจเลือกซื้อข้าวมันไก่ผู้บริโภคให้ความสำคัญ กับรสชาติ/ความอร่อยของข้าวมันไก่ (92.96%) มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ความสะอาด (59.15%) ความน่ารับประทาน(57.04%) และ ความมีชื่อเสียง (40.85%) ตามลำดับ สำหรับ ปัจจัยทางด้านราคา และราคา การแนะนำ และ การโฆษณา มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกซื้อข้าวมันไก่ค่อนข้างน้อย จากข้อมูลดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่า รสชาติของข้าวมันไก่มี ความสำคัญค่อนข้างมากต่อการตัดสินใจซื้อ และเมื่อพิจารณาแล้ว ปัจจัยที่จะส่งผลต่อ รสชาติของข้าวมันไก่มาจาก ข้าว, ไก่, และน้ำจิม สำหรับความถี่ในการบริโภคข้าวมันไก่ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริโภคจะรับประทานข้าวมันไก่เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (52.48%) และ รองลงมา คือ รับประทานมากกว่า 1 สัปดาห์ต่อครั้ง (23.40%) และ 2-3 วันรับประทานครั้ง (17.73%) ตามลำดับ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ที่รับประทานข้าวมันไก่ทุกวัน (6.38%) โดย มีค่าใช้จ่าย ในการบริโภคข้าวมันไก่ในแต่ละครั้ง 48.31 ± 23.55 บาท (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคข้าวมันไก่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ผู้บริโภค

รายการ	
เหด渚ผลในการตัดสินใจเลือกซื้อข้าวมันไก่	
รสชาติ/ความอร่อย (%)	92.96
ความน่ารับประทาน (%)	57.04
ความสะอาด (%)	59.15
ความมีชีวภาพ (%)	40.85
ราคาย่อมเยา (%)	13.38
มีคุณภาพ (%)	17.61
โฆษณา/ประชาสัมพันธ์ (%)	4.23
ความถี่การกิน	
ทุกวัน (%)	6.38
2-3 วัน/ครั้ง (%)	17.73
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง (%)	52.48
มากกว่า 1 สัปดาห์ต่อครั้ง (%)	23.40
ค่าใช้จ่าย(บาท, mean±SD)	48.31±23.55

การรับรู้ไก่เบตงของผู้บริโภค

จากการสอบถามว่ารู้จักไก่เบตงหรือไม่ พบว่าผู้ที่รู้จักไก่เบตง (53.26%) และไม่รู้จักไก่เบตง (46.74%) มีเปอร์เซ็นต์ที่ใกล้เคียงกัน และเมื่อถามว่าถ้ามีข้าวมันไก่เบตงจะซื้อหรือไม่ พบว่าซื้อ (56.62%) และมีบางส่วนไม่แน่ใจ (18.18%) และผู้ที่ตัดสินใจซื้อมีความเห็นว่า ราคาข้าวมันไก่เบตงที่ยอมรับได้ สูงกว่าข้าวมันไก่ที่ใช้ไก่ชนิดอื่นในการประกอบอาหาร 10 -20 % (ตารางที่ 4) จากข้อมูลดังกล่าว ชี้ให้เห็น การสร้างการรับรู้ไก่เบตงให้ผู้บริโภคเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดการยอมรับ และเพิ่มการบริโภคมากขึ้น เพราะส่วนที่ไม่ซื้อ และยังไม่ตัดสินใจซื้อข้าวมันที่ทำจากไก่เบตงมีสัดส่วนค่อนข้างสูง (43.63 %) ควรใช้คุณสมบัติของไก่มาอธิบาย เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของตัวผลิตภัณฑ์ เช่น รสชาติที่อร่อยของไก่เบตง เมื่อเปรียบเทียบกับไก่พื้นเมืองทั่วไป หรือไก่เนื้อ นอกจากนี้เมื่อพิจารณา ราคากล่องของข้าวมันไก่เบตง ผู้บริโภคยอมรับได้ในกรณีที่ไก่เบตงมีราคาสูงกว่าปกติ ดังนั้นการที่จะส่งเสริมให้มีการเลี้ยงไก่เบตงมีความยั่งยืน ควรมีการสร้างการรับรู้ไก่เบตงให้กับผู้บริโภค เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ควรมีการดำเนินการ

ตารางที่ 4 การรับรู้ไปเบตงของผู้ดูแลแบบสัมภาษณ์ผู้บุริโภค

รายการ	
การรับรู้ไปเบตง(%)	
รู้จัก	53.26
ไม่รู้จัก)	46.74
ความต้องการซื้อข้าวมันไก่เบตง(%)	
ซื้อ	56.36
ไม่ซื้อ	25.45
ไม่แน่ใจ	18.18
ราคาข้าวมันไก่เบตงที่ยอมรับ(%)	
สูงกว่า 10 % ของราคากลาง	56.62
สูงกว่า 20 % ของราคากลาง	31.52
สูงกว่า 30 % ของราคากลาง	11.96

ความคิดเห็นผู้ขายข้าวมันไก่

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 20 ชุดผลการศึกษาเป็นดังนี้

2.2.1 สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ดูแลแบบสัมภาษณ์ผู้บุริโภคข้าวมันไก่

ผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่ ที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ เป็นเพศหญิง และเพศชายในสัดส่วนที่เท่ากัน โดยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (91.67 %) มีเพียงส่วนน้อยที่นับถือศาสนาอิสลาม (8.33 %) โดยมีการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ (66.67%) ประกอบอาชีพขายข้าวมันไก่เฉลี่ย 22.50 ± 16.31 ปี ใช้แรงงานในร้านเฉลี่ย 4.00 ± 0.83 คน และมีรายได้เฉลี่ย 38750 ± 10028.37 บาท/เดือน (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ข้อมูลของทัวร์ไปของผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่

รายการ	
เพศ (%)	
ชาย	50.00
หญิง	50.00
ศาสนา(%)	
พุทธ	91.67
อิสลาม	8.33
การศึกษา(%)	
มัธยมศึกษา	66.67
ปวส./อนุปริญญา	25.00
ปริญญาตรี /สูงกว่า	8.33
ประสบการณ์การประกอบอาชีพ(ปี, mean±SD)	22.50±16.31
จำนวนแรงงาน(คน, mean±SD)	4.00±0.83
รายได้(บาท/เดือน, mean±SD)	38750.0±10028.37

การใช้ไก่ในการทำผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่

จากผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ พบว่า ไก่ที่นำมาใช้ในการทำผลิตภัณฑ์ข้าวมันไก่นั้นพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบธุรกิจจะใช้ไก่พื้นเมือง (50%) นำมาทำข้าวมันไก่ รองลงมาเป็นไก่เนื้อ (33.33%) และมีบางส่วนที่ใช้ไก่ทั้งสองชนิดมาทำข้าวมันไก่ (16.67 %) โดยราคาไก่ที่ซื้อ มีราคาเฉลี่ย 120.83 ± 2.04 และ 113.13 ± 2.59 บาท/กิโลกรัม สำหรับไก่พื้นเมือง และไก่เนื้อ ตามลำดับ โดยน้ำหนักของไก่ที่ต้องการ เฉลี่ย 2.79 ± 0.26 กิโลกรัม โดยปริมาณความต้องการต่อร้าน เฉลี่ย 9.10 ± 3.15 ตัว/วัน (ตารางที่ 6) จากข้อมูลดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่า ไก่เบตงน่าที่จะ เป็นที่ต้องการของผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่ เนื่องจากไก่เบตงมีภาพลักษณ์เป็นไก่พื้นเมือง ความต้องการของตลาดยังมีอยู่สูง อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่มี ความต้องการไก่ที่มีน้ำหนักตัวค่อนข้างสูง (น้ำหนัก ประมาณ 2.5 กิโลกรัมขึ้นไป) ดังนั้น การ ส่งเสริมการเลี้ยงไก่เบตง จึงควรที่จะมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านการเพิ่มสมรรถภาพการผลิตให้ สูงขึ้น เพราะจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า อายุการเลี้ยงที่ 120 วัน น้ำหนักที่เลี้ยงได้ 1.86 กิโลกรัม แม้ว่ามีการจัดการอย่างดีแล้ว (ตารางที่ 1) ดังนั้นการศึกษาวิจัยในด้านต่าง ๆ เช่น การ ปรับปรุงพันธุ์ การจัดการทางด้านอาหารจึงยังมีความจำเป็นอยู่

ตารางที่ 6 การใช้ไก่ในการทำผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่

รายการ	ค่าเฉลี่ย	SD
ชนิดของไก่ที่ใช้ (%)		
ไก่พื้นเมือง	50.00	
ไก่นึ่อ	33.33	
ไก่พื้นเมืองและไก่นึ่อ	16.67	
ราคาไก่ช้าแหล่งที่ซื้อ(บาท/kg.)		
ไก่พื้นเมือง	120.83	2.04
ไก่นึ่อ	113.13	2.59
น้ำหนักเฉลี่ยไก่ที่ต้องการ (kg.)	2.79	0.26
จำนวนไก่ที่ขาย (ตัว/วัน)	9.10	3.15

การรับรู้ไก่เบตงของผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่

เมื่อสอบถามผู้ขายข้าวมันไก่ว่ารู้จักไก่เบตงหรือไม่ ส่วนใหญ่รู้จักไก่เบตง (75 %) และมีบางส่วนยังไม่รู้จักไก่เบตง (25 %) และคิดว่าถ้าหากนำไก่เบตงมาทำข้าวมันไก่ คิดว่าลูกค้ามีความต้องการซื้อย่างแน่นอน โดยมีความเห็นว่า ราคากไก่เบตงที่ช้าแหล่งที่เหมาะสม 133.33 ± 5.37 บาท/กิโลกรัม(ตารางที่ 7) จากข้อมูลดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่า ไก่เบตงเป็นที่ต้องการผู้ประกอบธุรกิจขายข้าวมันไก่ และสามารถขายได้ราคาสูง อย่างไรก็ตามการสร้างการรับรู้ของไก่เบตงยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการ เพราะจากข้อมูลจะสังเกตได้ว่า ผู้ประกอบบางส่วนยังไม่รู้จักไก่เบตง

ตารางที่ 7 การรับรู้ไก่เบตงของผู้ประกอบธุรกิจข้าวมันไก่

รายการ	ค่าเฉลี่ย	SD
การรับรู้ไก่เบตง		
รู้จัก(%)	75.00	
ไม่รู้จัก(%)	25.00	
ความต้องการข้าวมันไก่เบตงของลูกค้า		
ต้องการ (%)	100.00	
ราคากไก่เบตงช้าแหล่งที่เหมาะสม (บาท/kg.)	133.33	5.37

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

สรุป

การทดสอบการเลี้ยงไก่เบตงในหมู่บ้าน

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าหนักสุดท้าย, อัตราการเจริญเติบโต, ปริมาณอาหารที่กิน และประสิทธิภาพการใช้อาหาร ของไก่เบตงที่เลี้ยงในสภาพเกษตรกร ในช่วงอายุ 7 - 60, 60 - 120 และ 7 - 120 วัน ต่างกับการเลี้ยงในสภาพการเลี้ยงที่มีการจัดการดี ในทุกช่วงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

การศึกษาความต้องการตลาดของไก่เบตง

จากการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเลือกซื้อข้าวมันไก่ผู้บริโภคให้ความสำคัญ กับรสชาติ/ความอร่อยของข้าวมันไก่ มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ความสะอาด ความน่ารับประทาน และ ความมีชื่อเสียง ตามลำดับ และ มีค่าใช้จ่าย ในการบริโภคข้าวมันไก่ในแต่ละครั้ง 48.31 ± 23.55 บาท ผู้บริโภคยังไม่รู้จักไก่เบตงในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง และยอมรับได้หากราคาข้าวมันไก่เบตงมีราคาที่สูงกว่าข้าวมันไก่ที่ทำจากข้าวมันไก่ชนิดอื่น ๆ สำหรับ ผู้ประกอบการข้าวมันไก่ ใช้ไก่พื้นเมืองประกอบอาหารส่วนใหญ่ใช้ไก่พื้นเมืองเป็นหลัก มีบางส่วนที่ใช้ไก่นึ่ง โดยน้ำหนัก ของไก่ที่ต้องการ เฉลี่ย 2.79 ± 0.26 กิโลกรัม ปริมาณความต้องการต่อร้าน เฉลี่ย 9.10 ± 3.15 ตัว/วัน ผู้ประกอบการบางส่วนยังไม่รู้จักไก่เบตง (25 %) และ ราคาไก่เบตงที่ชำแหละที่แล้ว ยอมรับได้หากมีราคาสูงกว่าไก่ทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

1. เพื่อเป็นการสร้างความยั่งยืนการเลี้ยงไก่เบตงให้กับเกษตร ควรมีจัดหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น ในด้านอาหารและการให้อาหารให้กับเกษตรกร และ การจัดการฟาร์ม ก่อนที่จะดำเนินการส่งเสริมการเลี้ยง ทั้งนี้เนื่องจาก การศึกษาชี้ให้เห็นว่า ประสิทธิภาพการใช้อาหาร ของไก่เบตงที่เลี้ยงในสภาพเกษตรกร มีค่าค่อนข้างสูง ซึ่งเกิดจากการตอกหล่นเป็นส่วนใหญ่ และ ดันทุนการผลิตสัตว์ส่วนใหญ่เป็นตันทุนค่าอาหาร (ประมาณ 70 %) ดังนั้นการลดค่าใช้จ่ายใน ส่วนนี้ได้จะทำให้กำไรจากการเลี้ยงเพิ่มสูงขึ้น

2. การส่งเสริมให้มีการเลี้ยงไก่เบตงในเชิงพาณิชย์สามารถกระทำได้ และสามารถขยายได้ ในราคาสูงกว่าไก่พื้นเมืองทั่วไป อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภค และผู้ประกอบอาหารบางส่วนยังไม่รู้จัก ไก่เบตง ดังนั้น การสร้างการรับรู้ไก่เบตงให้กับคนทั่วไป จึงควรเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ควร ดำเนินการควบคู่ไปด้วย เพื่อย้ายตลาดให้มากขึ้น

3. ตลาดข้าวมันไก่ต้องการเบตงไก่ที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่ (2.5 กิโลกรัม ขึ้นไป) ดังนั้น การพัฒนาพันธุ์ไก่เบตงให้มีการเจริญเติบโตเร็วขึ้น จึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง เพื่อใช้เวลา ในการเลี้ยงให้น้ำหนักส่งตลาด สั้นลง จะช่วยให้เกษตรกรผู้เลี้ยงได้กำไรมากขึ้น

សំណើលេខ

งานวิจัยนี้ได้นำเสนอในรูปแบบโปสเตอร์ในการประชุมใหญ่โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษา ครั้งที่ 5 (The 5th Higher Education Research Promotion Congress) เมื่อวันที่ 2 - 4 มีนาคม 2560 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี จังหวัดอุตรธานี

เอกสารอ้างอิง

คทาสุทธิ์ มิตรสูงเนิน. 2533. การใช้เทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรในบ้านโนน ส่าวังดำเนินลดบัวขาว อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 115 น.

เฉลียว บุญมั่น และศรัณย์ วีสเพญ. 2552. การประเมินความเป็นไปได้ของการผลิตไก่พื้นเมือง เชิงพาณิชย์ในระดับชุมชน กรณีศึกษา: ไก่ย่างไ้มะดัน, ไก่ย่างบ้านแคน, และการค้าขายไก่พื้นเมืองในตลาดบางแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ, ยโสธร และอุบลราชธานี. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ชัยพร สร้อยคำ, พิเชฐฐ์ เหลืองทองคำ, วงศ์ จันทรสนิท, ไพรัตน์ ศรแลง และวรุณี รัตนพร. 2544. การศึกษาปัญหาพื้นฐานการเลี้ยงสัตว์ปีกในหมู่บ้าน. ประมาณการประชุม วิชาการสัตวแพทยศาสตร์ ครั้งที่ 2, 25- 27 มกราคม 2544. น. 26-33

ชาญวิทย์ สอนง่าย. 2547. การเกษตรผสมผสานที่มีการเลี้ยงไก่ลูกผสม : กรณีศึกษาเกษตรกร บ้านบางตาแผ่นอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 79 น.

ไชยวารรณ วัฒนเจันทร์, อัจฉรัตน์ สุวรรณภักดี, สุชาติ สุขสถิตย์ และ มนตรี มงคล. 2545. สมรรถภาพการเจริญเติบโตของไก่คอกล่องในระบบการเลี้ยงของเกษตรกร. วารสาร มหาวิทยาลัยทักษิณ 5 : 54-61.

ดำรง ชาตรีวงศ์ และ วินัย วารี. 2549. อายุและน้ำหนักที่เหมาะสมเมื่อส่งตลาดของไก่เบตง. ว. สงขลานครินทร์ วทท. 28 (2) : 311 – 319.

เทอดศักดิ์ คำเหม็ง, พิชญารัตน์ แสนไชยสุริยา, อรุณีพงศ์ ศรีสถาพร, สมพงษ์ ฉายพุทธ, พิทักษ์ ศรีประย่า และ จำรัส ดีถาวร. 2536. การจัดการเลี้ยงกอกลูกไก่พื้นเมือง. แก่นเกษตร 21 : 157-161.

นิรัตน์ กองรัตนานันท์ และ รัตนา โชคสังกาศ. 2544. การเจริญเติบโตและผลผลิตซากที่ระดับ อายุต่างๆ ของไก่เบตงในสภาพการเลี้ยงแบบขังคอกปล่อยพื้น. การประชุมทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่9 สาขาวัสดุ, 5-7 กุมภาพันธ์ 2544. น.59-66.

นิรัตน์ กองรัตนานันท์ และรัตนา โชคสังกาศ. 2539. การศึกษาการเจริญเติบโตและผลผลิตซาก ของไก่ เบตงเปรียบเทียบกับไก่พื้นเมืองและไก่ลูกผสมเบตง X พื้นเมือง ว. เกษตร เกษตรศาสตร์ (วิทย.). 30 (3) : 321 – 321.

ปั่น จันจุพา, วรวิทย์ วนิชาภิชาติ, สำเร็ง ทองจำรูญ และสมศักดิ์ เหล่าเจริญสุข. 2547. การเลี้ยง ไก่เบตงในหมู่บ้าน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย: การศึกษาลักษณะ ปรากฏการเจริญเติบโต เปอร์เซ็นต์ซาก และลักษณะการผลิตไก่เบตง. ว.เกษตร 20 (3) : 278 – 288.

ภู่รี วีระสมิทธิ์ อำนวย เลี้ยวรากรุ่ล และ ศิริพันธ์ โมราบ. 2554. สมรรถภาพการผลิตของไก่ลูกผสมพื้นเมืองประดู่ห่างดำ เหลืองทางขาว แดง และ ชี. <http://e-journal.dld.go.th/?p=709>.

วิเชียร เกิดสุข และ วชิราพร เกิดสุข. 2552. การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ไก่พื้นเมืองหรือลูกผสมพื้นเมืองเชิงพาณิชย์ในระดับชุมชน: จังหวัดขอนแก่น. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

วิโรจน์ วนาสิทธชัยวัฒน์, นพวรรณ ชมชัย, สมคิด แก้วมีศรี, วีระ นรินทร์ และ เสารคน์ ใจรุ่ง สถิตย์. 2535. การปรับปรุงการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในหมู่บ้านบริวารโครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูมิปัญญาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ 1) สภาพและความรุนแรงของปัญหาต่างๆ ใน การเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร. สารสนเทศและเกษตร 40 (7) : 56-66

อรอนงค์ เลี้ยวรากรุ่ล, ไซยัตัน ภิญโญเทพประทาน และอำนวย เลี้ยวรากรุ่ล. 2545. การเปรียบเทียบผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โรค ไอแลนด์เรด และไก่ลูกผสมเมือง-โรค ไอแลนด์เรด-บาร์เพลิงทรอค. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี 2545 ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์

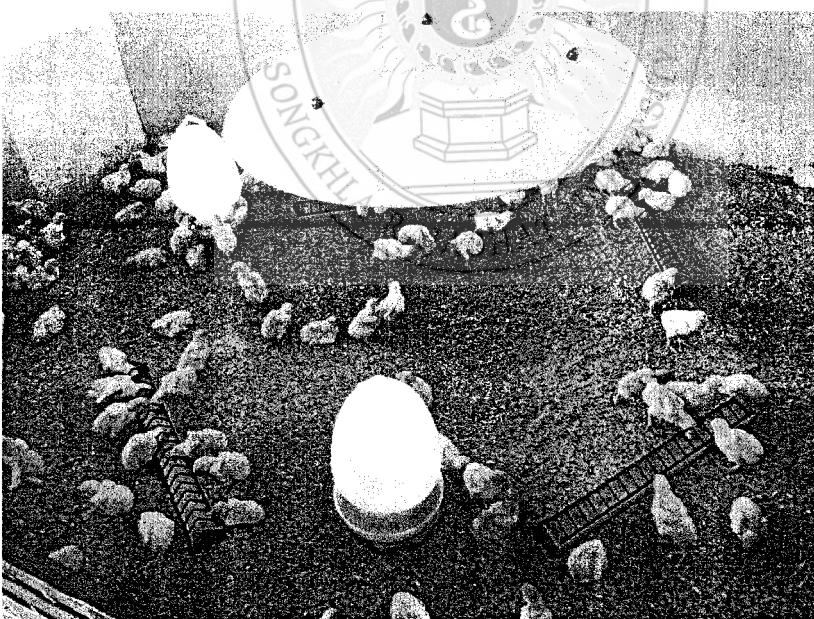
อำนวย เลี้ยวรากรุ่ล, อรอนงค์ พิมพ์คำให้เหล 以及 ศิริพันธ์ โมราบ. 2542. ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสำหรับ การเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง – โรค ไอแลนด์เรดด้วยอาหารและระยะเวลาในการเลี้ยงต่างๆ กัน. การประชุมทางวิชาการขอมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 37 สาขาสัตว์ สาขาน้ำดื่มแพทยศาสตร์, 3-5 กุมภาพันธ์ 2542. หน้า 249-257.

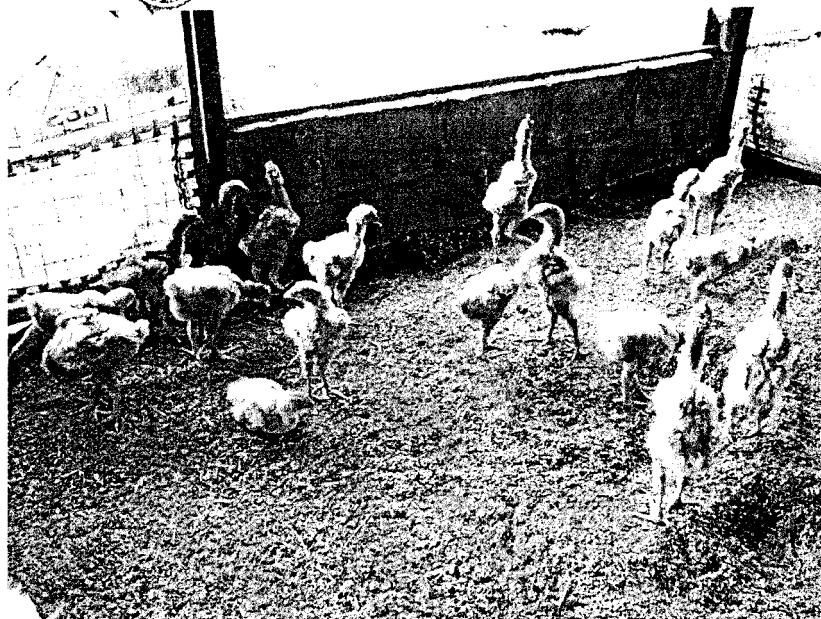

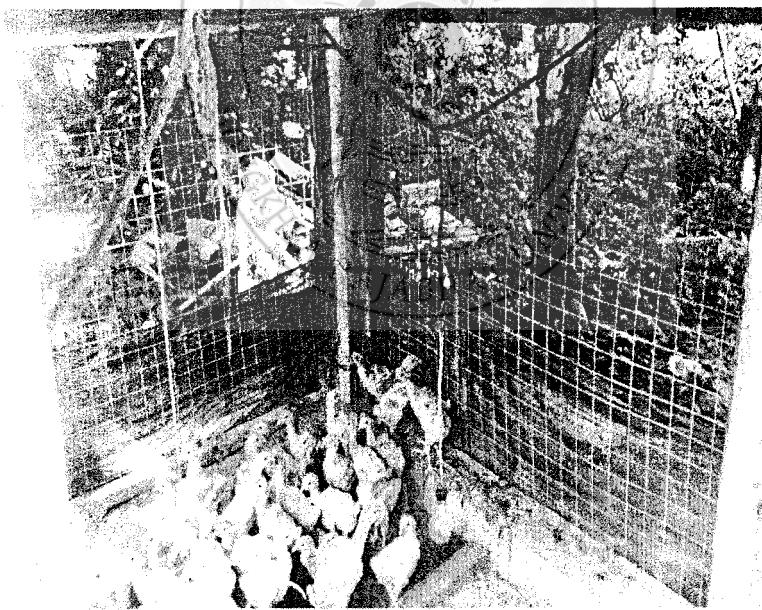
ภาพที่ 2 โรงเรือนเลี้ยงไก่เบง สถานีปฏิบัติการสัตวบาล คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ภาพที่ 3 ลูกไก่เบง อายุ 4 วัน ก่อนการทดลอง

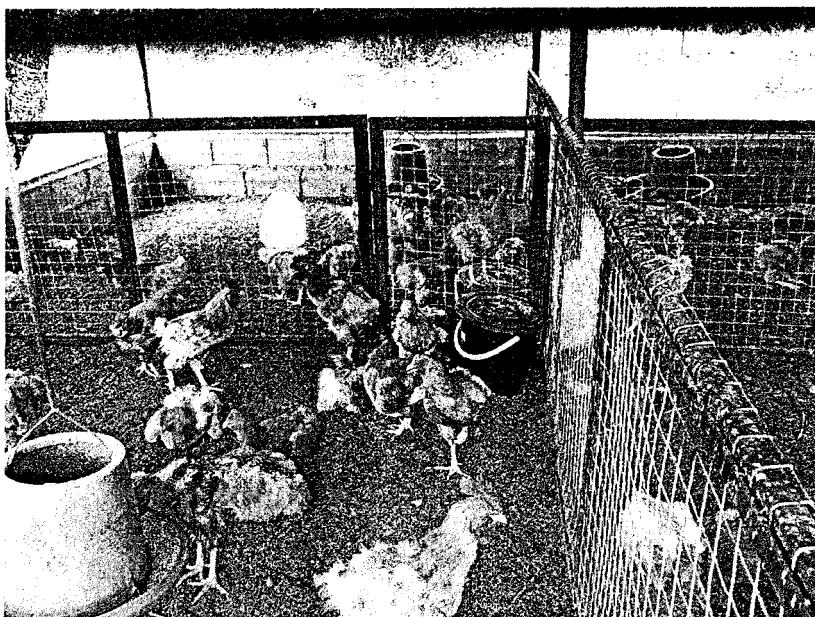

ภาพที่ 4 ไก่เบดง อายุ 1 เดือน ในสภาพการจัดการอย่างดี

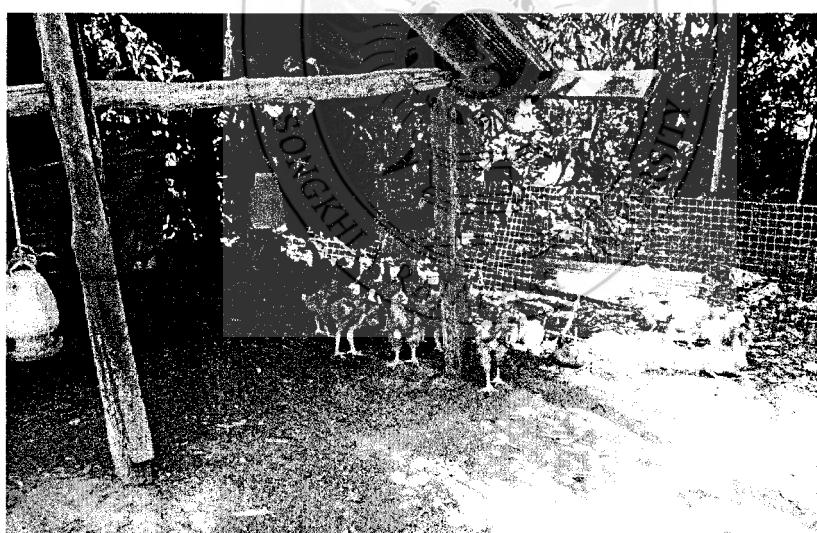

ภาพที่ 5 ไก่เบดง อายุ 1 เดือน ในสภาพการจัดการของเกษตรกร

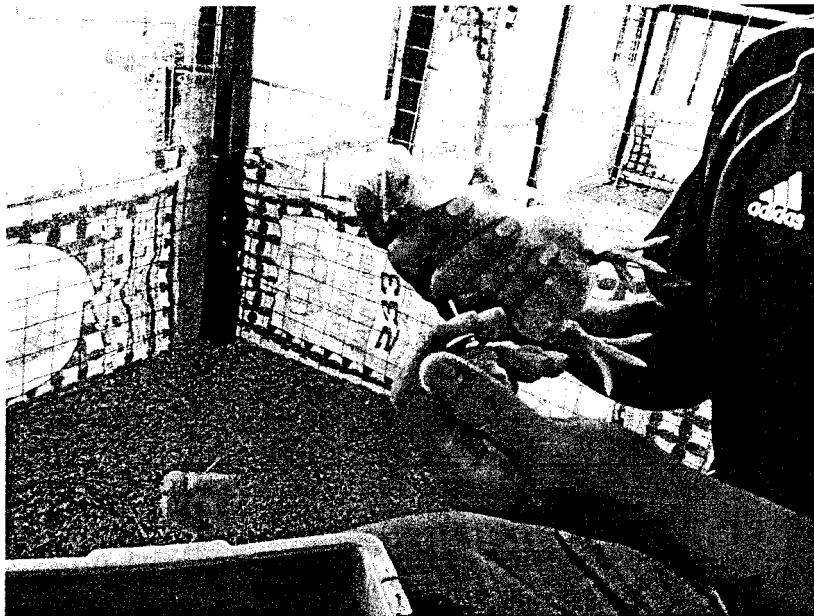
๖๓๖.๕
๑๑๗๘

ภาพที่ 6 ไก่เบตง อายุ 4 เดือน ในสภาพการจัดการอย่างดี

ภาพที่ 7 ไก่เบตง อายุ 1 เดือน ในสภาพการจัดการของเกษตรกร

ภาพที่ 8 การทำวัสดุ ไก่เบตง

ภาพที่ 9 การซึ้งน้ำหนักไก่ทดลอง

แบบสัมภาษณ์ผู้บุริโภคข้าวมันไก่

โครงการ“การพัฒนาการผลิตไก่เบตง ในเชิงพาณิชย์ของเกษตรกรในอำเภอคลองหอย
โข่ง จังหวัดสงขลา”

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

ชื่อร้าน.....

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

1. ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง		
2. ศาสนา	☐ พุทธ	☐ 伊斯兰	☐ คริสต์	☐ อื่นๆ (ระบุ).....
3. ระดับการศึกษา	☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา ☐ ประถมศึกษา
☐ ปวส./อนุปริญญา ☐ ปริญญาตรี			
4. รายได้	บาท/เดือน			

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคข้าวมันไก่

5. เหตุผลที่ทำนพิจารณาในการเลือกซื้อข้าวมันไก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รสชาติ / ความอร่อย
☐ ความสะอาด
☐ ราคาย่อมเยาสม
☐ โฆษณา / ประชาสัมพันธ์ | ☐ ความน่ารับประทาน
☐ ซื้อเสียง
☐ มีคนแนะนำ
☐ อื่นๆ (ระบุ) |
|---|--|

6. ท่านบริโภคข้าวมันไก่บ่อยแค่ไหน

☐ ทุกวัน
☐ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง | ☐ 2-3 วัน/ ครั้ง
☐ อื่นๆ (ระบุ) |
|---|--|

7. การบริโภคข้าวมันไก่แต่ละครั้ง ท่านมีค่าใช้จ่าย ประมาณ บาท

8. ท่านรู้จักไก่เบตงหรือไม่

☐ รู้จัก	☐ ไม่รู้จัก

9. ถ้ามีข้าวมันไก่ที่ทำจากไก่เบตง ท่านจะซื้อหรือไม่ เหตุผล

☐ ซื้อ เพราะ
☐ ไม่ซื้อ เพราะ
☐ ไม่แน่ใจ เพราะ

10. ท่านยอมรับราคาข้าวมันไก่ที่ทำจากไก่เบตงที่สูงกว่าราคาข้าวมันไก่ที่ทำจากไก่เนื้อ

ทั่วไปในระดับใด

☐ ประมาณ 10 %	☐ ประมาณ 20 %
☐ ประมาณ 30 %	☐ อื่นๆ (ระบุ)

แบบสัมภาษณ์ร้านจำหน่ายข้าวมันไก่

โครงการ“การพัฒนาการผลิตไก่เบตง ในเชิงพาณิชย์ของเกษตรกรในอำเภอคลองหอย
โข่ง จังหวัดสงขลา”

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
 ชื่อร้าน.....
 บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 หมายเลขโทรศัพท์.....

1. ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง		
2. ศาสนา	☒ พุทธ	☐ อิสลาม	☐ คริสต์	☐ อีนๆ (ระบุ).....
3. ระดับการศึกษา	☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา ☐ ประถมศึกษา
☐ ปวส./อนุปริญญา ☐ ปริญญาตรี			
	☐ มัธยมศึกษา ☐ สูงกว่าปริญญาตรี			
4. ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพจำหน่ายข้าวมันไก่ประมาณ	ปี			
5. จำนวนแรงงานที่ใช้ร้านทั้งหมด (รวมเจ้าของร้าน)	คน			

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจำหน่ายข้าวมันไก่ของร้าน

6. ไก่ที่ทำมาทำข้าวมันไก่เป็นไก่พันธุ์อะไรบ้าง

- ไก่พื้นเมือง
- ไก่ลูกผสม
- ไก่เนื้อ
- ไก่ไข่ปลดระหว่าง
- อื่นๆ ระบุ

7. ขนาดของไก่ที่ทำข้าวมันไก่น้ำหนักเฉลี่ย กิโลกรัม/ตัว

8. ปริมาณไก่ที่ขาย จำนวน ตัว/วัน

9. ทำนรู้จักไก่เบตงหรือไม่
 รู้จัก ไม่รู้จัก

10. ทำนคิดว่าผู้บุกรุกมีความต้องการข้าวมันไก่ที่ทำจากไก่เบตงหรือไม่
 ต้องการ
 ไม่ต้องการ เพราะ

11. ทำนคิดว่าไก่เบตง (ชำแหลกแล้ว) ควรมีราคาเท่าไรถึงจะเหมาะสม
..... บาท/กิโลกรัม

ประวัตินักวิจัยและคณา

หัวหน้าโครงการ

ชื่อ – นามสกุล

ดร. ครัวญ บัวศรี

หน่วยงาน

โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต. เขารูปปั้น อ.เมือง จ.สงขลา

โทร 074-336964 โทรสาร 074-336964

โทรศัพท์มือถือ 081-8963152

e-mail : kruanbu@hotmail.com

สาขาวิชาการที่มีความชั้นนำภูมิเศษ

การผลิตสัตว์ อาหารสัตว์

การศึกษา

2533	วท.บ. (เทคโนโลยีการผลิตสัตว์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง
2536	วท.ม. (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2546	วท.ด. (เทคโนโลยีการผลิตสัตว์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

งานวิจัย

1.1 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสุกรพื้นเมือง ที่เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมของเกษตรกร ในเขตพื้นที่ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา (หัวหน้าโครงการวิจัย) ได้รับทุนอุดหนุนจากเครือข่ายบริหารการวิจัยภาคใต้ ต่อน่อง งบประมาณ ประจำปี 2547

1.2 การผลิตไข่ไก่คุณภาพดีในโรงเรือนระบบปิดเพื่อสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนในอำเภอเมืองจังหวัดสกลนคร (หัวหน้าโครงการย่อ) ในโครงการแปรรูปอาหารเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและปลอดภัย ในชุดโครงการศึกษาการพัฒนาการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อความปลอดภัยและมีคุณค่าทางโภชนาการในอ. เมือง จ. สกลนคร ทันสนับสนุนจังหวัดสกลนครบประมาณประจำปี 2549

1.3 การใช้ประโยชน์จากกล่าวในการผลิตสัตว์ปีกและสัตว์น้ำ (หัวหน้าโครงการวิจัย)
ได้รับเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา งบประมาณประจำปี 2549

1.4 การใช้สารสีจากเนื้อตานสุกเป็นแหล่งสารสีในอาหารໄກไข่ (หัวหน้าโครงการวิจัย)
ได้รับทุนอุดหนุนจาก เครือข่ายบริหารการวิจัยภาคใต้ต่อนล่าง งบประมาณประจำปี 2551

1.5 การใช้ประโยชน์จากเปลือกกล้วยนางพญาป่นในอาหารน้ำกระยะไช้ (หัวหน้าโครงการย่อย) ในโครงการการพัฒนาการปลูก การแปรรูป และการบริหารผลิตภัณฑ์จากกล้วยนางพญาเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) งบประมาณประจำปี 2551

1.6 การวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้นักศึกษามีความสามารถสู่การประกอบอาชีพธุรกิจอาหารตลอดห่วงโซ่อุปทาน กรณีศึกษา ปลาหวาน ผลิตภัณฑ์ชุมชนกลุ่มแม่บ้าน ต.หัวเข้า อ.สิงหนคร จ.สงขลา (หัวหน้าโครงการวิจัย) โดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.) งบประมาณประจำปี 2552

1.7 การประมาณการ Graf การเจริญเติบโตและการพัฒนาทางการสืบพันธุ์ของไก่เบตง (หัวหน้าโครงการวิจัย) ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษางบประมาณประจำปี 2554

1.8 การศึกษาการเจริญเติบโตของไก่สาวและค่าทางพันธุกรรมลักษณะการให้ผลผลิตไข่ในแม่ไก่เบตง (หัวหน้าโครงการวิจัย) ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) งบประมาณประจำปี 2554

1.9 การพัฒนาการผลิตไก่เบตงในเชิงพาณิชย์ของเกษตรกรในอำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา (หัวหน้าโครงการวิจัย) ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษางบประมาณประจำปี 2558

2.งานวิจัยที่ตีพิมพ์

Buakeeree, K and P. Nualhnuplong.2016. Effect of dietary protein and energy levels on growth performances and reproductive system development in female Betong chicken (*Gallus domesticus*) during growing-pullet period. Khon Kaen Agriculture J.469-478.

Buakeeree, K and P. Nualhnuplong.2016. Effects of Photoperiod on Production Performances and Reproductive Development of Female Betong Chicken (*Gallus domesticus*). The 3rd IBCELC Conference Proceeding, Okinawa pp. 45-51, Japan..

ครวย บัวคีรี. 2551. ผลการใช้ใบพืชป่นบางชนิดในอาหารต่อสมรรถภาพการให้ผลผลิตไข่ของไก่ไข่และคุณภาพไข่ ใน การประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปี 2551

ครวย บัวคีรี และ มงคล เทพรัตน์. 2549. การศึกษารูปแบบการเลี้ยงร่วมกับการใช้บอร์เว็ด บดผงต่อสมรรถภาพการผลิตสุกรพื้นเมือง. การประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ 44 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . 30 มกราคม – 2 กุมภาพันธ์ 2549 . มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ผู้วิจัยร่วม

ชื่อ อ.ดร.มงคล เทพรัตน์

MongkolThepparat, Ph.D.

หน่วยงาน โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต. เขาวูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา
โทร 074-336964 โทรสาร 074-336964
โทรศัพท์มือถือ 081 542 6752
e-mail : mthepparat@gmial.com

ประวัติการศึกษา

2538	วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหาร ลาดกระบัง
2542	วท.ม. (สัตวศาสตร์)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2555	ปร.ด. (สัตวศาสตร์)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น

งานตีพิมพ์

Puangdee, S., M. Duangjinda, W. Boonkum, S. Katawatin, S. Buaban, **M. Thepparat**.

2016. Genetic associations between milk fat-to-protein ratio, milk production and fertility in the first two lactations of Thai Holsteins dairy cattle. . Animal Science Journal, doi: 10.1111/asj.12685.

Thepparat, M., W.Boonkum, M. Duangjinda, S. Tumwasorn, S.Nakavisut and T.Thongchumroon. 2015. Genetic evaluation using random regression models with different covariance functions for test-day milk yield in an admixture population of Thailand goats. Animal Science Journal, 86 : 655-660.

Thepparat, M., M. Duangjinda, S. Thumwasorn, S. Anothaisinthawee and W. Boonkum. 2012. Random heterosis effects on genetic parameters, estimation of birth weight, and Kleiber ratio in a population admixture of Thailand goats. LivestSci, 147 : 27-32.

สำเร็ง ทองจำรูญ, มงคล เทพรัตน์, มนต์ชัย ดวงจินดา และ สุวิทย์ อโนทัยสินทวี. 2554. การประมาณค่าพารามิเตอร์ทางพัฒนชุดกรรมการให้น้ำนมในแพะลูกผสมโดยใช้โมเดลวันทดสอบรีเกรซชันสุ่ม . แก่นเกษตร. 39:271-278.

งานประชุมวิชาการ

- Thepparat , M.**, S. Trimanee, P. Klomtong, S. Mhadmhan. 2016. Analysis of growth curves in Betong chicken. The 17th AAAP Animal Science Congress, Fukuoka pp.806-809.22-25 August 2016, Japan.
- Thepparat , M.**, S. Nakavisut, S. Anothaisinthawee and T. Thepparat. 2014. Genetic Parameters for Weight and Size at Birth in Saanen Goat. in Proc. The 16th AAAP Animal Science Congress. Yogyakarta, pp. 120-123. 10-14 November 2014. , Indonesia.
- Thepparat , M.**, S. Nakavisut and S. Anothaisinthawee. 2014. Comparison of models for describing the lactation curve of Saanen goat. inThe 2nd Asian -Australasian Dairy Goat Conference 2014, Bogor. pp 279-281. 25-27April 2014. Indonesia.
- Thepparat.M.**, W. Boonkum, M. Duangjinda, S. Nakavisut, and T. Thongjumroon. 2012. Genetic Parameters Estimation for Doe Productivity Traits in Admixture Population of Thailand Goats. The 15th AAAP Animal Science Congress of the Asian-Australasian Association of Animal Production Societies. pp. 1772-1777. 26-30 November 2012. Thailand.
- Thepparat, M.**, S. Tumwasorn, S. Anothaisinthawee, S. Nakavisut, C. Kantanamalakul, and M. Duangjinda. 2010. Genetic Parameters for Body Weight at Birth and Weaning in a Mixed Population of Thai Native, Anglo Nubian, Saanen and Crossbred Goat. P-512-515 in Proc. The 14th AAAP Animal Science Congress.,Pingtung, 23-27 August 2010. Taiwan, ROC.
- Thepparat, M.**, M. Duangjinda, and J. Na Ayudtaya.2008. Variance Components, Genetic Parameters for Body Weight and Body Size at Birth and Wean in Thai Native Goat. The 13th AAAP Animal Science Congress - Animal Agriculture and the role of small holder farmers in a global. 22-26 September 2008. NCC&ICC, Hanoi.
- พิชญานิภา กล่อมทอง, ทวีศิลป์ จันด้วง, มงคล เทพรัตน์ และ ไพบูลย์ ศรีสิทธิยานนท์. 2559. การประมาณค่าพารามิเตอร์ทางพันธุกรรมของลักษณะทางการสืบพันธุ์ ในเป็ดไทยพันธุ์ กากีและเบลล์ภายใต้สภาพการเลี้ยง ณ ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์สุราษฎร์ธานี. แก่น เกษตร ฉบับพิเศษ 44 (2) : 1005 -1009.
- ครัวญ บัวศรี และ มงคล เทพรัตน์. 2549. การศึกษารูปแบบการเลี้ยงร่วมกับการใช้บอร์เพ็ด บดผงต่อสมรรถภาพการผลิตสุกรพื้นเมือง. การประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ 44 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . 30 มกราคม – 2 กุมภาพันธ์ 2549 . มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ

บทความวิชาการ

มงคล เทพรัตน์, มนต์ชัย ดวงจินดาและ สมเกียรติ สายธนุ. 2553. กลยุทธ์การปรับปรุงพันธุ์แพะของประเทศไทยเพื่อการผลิตอย่างยั่งยืน. แก่นเกษตร 38:395-408.

ผู้จัยร่วม

ชื่อ อ.ดร.ธัญจิรา เทพรัตน์
หน่วยงาน โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต. เข้ารูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา
โทร 074-336964 โทรสาร 074-336964
โทรศัพท์มือถือ 086 9414683
e-mail : thepparat@gmail.com

ประวัติการศึกษา

ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ (5 ปี ที่ผ่านมา)

จิตศักรดิ์ เมืองเขียว, ไชยวรรณ วัฒนจันทร์ และธัญจิรา เทพรัตน์. 2559. ผลของเลเซอร์ดินจากเมล็ดทานตะวันระดับต่างๆ ในสารละลายเจือจางต่อกุณภาพน้ำเชื้อแพะแข้ง. วารสารแก่นเกษตร 44 (2): 271-278.

Thepparat, T., Maungkhiow, J., Kaphol, C., Chansaad, J., Leingcharoen, N., and

Roytrakul, S. 2016. Major proteins in caprine seminal plasma.

Proceeding in 16th Asian-Australasian Association of Animal Production
Societies (AAAP) Congress, 22-25 August, 2016, Kyushu Sangyo
University, Fukuoka, Japan.

Thepparat, T., S. Katawatin, T. Vongpralub, M. Duangjinda, S.Thammasirirak, and A. Utha 2010. Spermatozoa Proteins Associated with Semen Quality in Brahman Bull. P-1530-1533 in Proc. The 14th AAAP Animal Science Congress., Pingtung, Taiwan, ROC.

Thepparat T, Katawatin S, Vongpralub T, Duangjinda M, Thammasirirak S, Utha A. Separation of bovine spermatozoa proteins using 2D-PAGE revealed the relationship between tektin-4 expression patterns and spermatozoa motility. Theriogenology 2012; 77(9): 1816-21.

- Thunchira Thepparat, Suporn Katawatin, Thevin Vongpralub, Monchai Duangjinda, Sompong Thammasirirak, and Apirak Utha 2012. Markedly Different Expression in Mature Bovine Proacrosin Binding Protein (sp32). *Thai J Vet Med.* 42(4): 463-469.
- T. Thepparat, S. Katawatin, T. Vongpralub, M. Duangjinda, S. Thammasirirak and A. Utha 2012. Separating of bovine seminal plasma proteins by using 2D-PAGE revealed the different profile of PDC-109. *KHON KAEN AGR J.* 40 (2Suppl) :387-391.
- Maungkhiow, J., C. Kaphol, and T. Thepparat. 2014. Efficacy of estrus synchronization methods with fixed-time artificial insemination in admixture breed goat. Proceeding in 16th Asian-Australasian Association of Animal Production Societies (AAAP) Congress, November 10-14, 2014, Gadjah Mada University, Yogyakarta, Indonesia.
- Taweesilp, J., O. Pimpa, and T. Thepparat. 2014. Egg production potentials of Thai Indigenous Chicken raised in individual battery cage, floor pen and free range under rural condition. Proceeding in 16th Asian-Australasian Association of Animal Production Societies (AAAP) Congress, November 10-14, 2014, Gadjah Mada University, Yogyakarta, Indonesia.

งานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ

- The study on caprine seminal plasma proteins associated with male fertility
- The Development of Betong Chicken Production for Commerce in Klong Hoi Kong District, Songkhla Province
- Epidemiology of gastrointestinal nematodes of goats on farmers in lower southern region